

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **I. S.** ,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 4 czerwca 2025 r.,
zażalenia skazanego
na zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w Elblągu
z dnia 24 marca 2025 r., sygn. akt VI Ka 521/24,
o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu
z dnia 14 lutego 2025 r., sygn. akt VI Ka 521/24,

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Elblągu.

[J.J.]

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Elblągu w wyroku z dnia 14 lutego 2025 r., sygn. akt VI Ka 521/24, po rozpoznaniu apelacji oskarżonego utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 9 lipca 2024 r., sygn. akt II K 352/23, którym skazano I.S. za przestępstwa: z art. 207 § 1 k.k. na karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz z art. 224 § 2 k.k., za które wymierzono mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, a w wyniku połączenia tych kar węzłem kary łącznej orzeczono wobec oskarżanego karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia

wolności. Ponadto orzeczono wobec oskarżonego środki karne – zakaz kontaktowania się oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej.

Od wyroku Sądu odwoławczego skazany wniósł sporządzone osobiście pismo zatytułowane: „Wniosek – kasacja” (k. 1726), wnosząc jednocześnie o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i wniesienia kasacji (k. 1724). Zarządzeniem z dnia 10 marca 2025 r. (k. 1751) uwzględniono ten wniosek i wyznaczono skazanemu obrońcę z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji albo poinformowania Sądu o braku podstaw do wniesienia kasacji. Kolejnym zaś zarządzeniem, wykonanym w dniu 10 marca 2025r. (k. 1749) wezwano skazanego do uzupełnienia braku formalnego „osobistej kasacji” poprzez jej sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego. Wezwanie to skazany odebrał w dniu 13 marca 2025 r. (k. 1759). W odpowiedzi I.S. przesłał szereg pism, w tym pismo, w którym ponowił wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu (k. 1767). W dniu 24 marca 2025 r. sędzia Sądu Okręgowego wydał zarządzenie, którym – na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 526 § 2 k.p.k. – odmówił przyjęcia „osobistej kasacji” skazanego wobec stwierdzenia, że nie została ona sporządzona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego. Zarządzenie to skazany odebrał w dniu 26 marca 2025 r. (k. 1780), a następnie pismem z dnia 27 marca 2025 r. wniósł na tę decyzję procesową zażalenie, w którym jedynie argumentował, że kasacja miała być sporządzona i wniesiona przez jego obrońcę z urzędu.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W świetle przytoczonych powyżej realiów procesowych sprawy nie budzi wątpliwości to, że tzw. osobista kasacja skazanego dotknięta jest brakiem formalnym, który wynika z przymusu adwokacko-radcowskiego kasacji, określonego w art. 526 § 2 k.p.k. Tyle tylko, że sam ten element inicjatywy skazanego nie uprawniał jeszcze do odmowy przyjęcia kasacji, albowiem należało uwzględnić całość realiów postępowania okołokasacyjnego, które w momencie wydawania zaskarżonego zarządzenia nie dawały jeszcze podstaw do wezwania skazanego do uzupełnienia braku formalnego i następnie wydania zaskarżonego

zarządzenia. Trzeba bowiem zauważyć, że wobec wyznaczenia I.S. obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji albo poinformowania Sądu o braku podstaw do wniesienia kasacji, brak formalny mógł zostać uzupełniony poprzez stosowne działanie obrońcy z urzędu skazanego. Poza tym, nawet, jeśli stwierdziłby on, że nie dostrzega podstaw do wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia, to wówczas dopiero należałoby wezwać skazanego do uzupełnienia braku formalnego i ewentualnie po bezskutecznym upływie terminu na dokonanie tej czynności, możliwe byłoby wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji.

Z tego względu należało uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania do Sądu Okręgowego w Elblągu, w którym – w zależności od stanowiska obrońcy z urzędu co do występowania w sprawie podstaw kasacji – zostaną wydane odpowiednie decyzje procesowe.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[a.ł.]